MAREA RETORTĂ A ENTUZIASMULUI

(Urmare din pag. 1)

I-am străbătut recent halele și aleile, am notat pretutindeni în caietul de însemnări prezența noului, a modernului, am remarcat hărnicia și devotamentul oamenilor. Poate mai mult ca oricînd străduințele lor se dezvăluie în aceste zile vizitatorului cu manifestă intensitate... Muncitorii, tehnicienii și inginerii și-au propus să întîmpine cel de al X-lea Congres al Partidului și aniversarea a 25 de ani de la eliberarea patriei cu mari realizări peste angajamentul inițial.

Pe alei, ca un memento, sînt panouri înalte pe care sînt trecute obiectivele suplimentare ale colectivului: depășiri de milioane de lei ale producției, economii de metal exprimate în milioane, 2 locomotive de 1250 c.p., 4 motoare de 350 c.p., 3 vagoane siderurgice etc. etc.

„Dar oamenii noștri lucrează cu rîvnă — ne spunea însoțitorul nostru, instructorul sportiv Titi Dumitrescu — *pentru depășirea și a acestor cifre. Acum, la un sfert de veac de existență socialistă, constructorii de mașini din uzina cu numele Eliberării, țin să sărbătorească evenimentul, „spulberînd" orice angajament mai nou sau mai vechi"...*

Neîndoios, oamenii muncii de la „23 August" vor avea, în ziua marii sărbători, motive de mîndrie și cu succesele pe tărîm sportiv, alături de cele în producție. Clubul „Metalul" s-a impus din ce în ce mai pregnant în constelația celor mai bune unități din țară în ceea ce privește performanța. Două titluri și recorduri olimpice obținute de pistolarul Șt. Petrescu (Melbourne) și aruncătoarea de disc Lia Manoliu (Mexic), numeroase titluri de campioni continentali la tir, canotaj, atletism, 15 cîștigători ai întrecerilor balcanice și încă pe-atîția clasați pe locurile 2 și 3; 150 de campioni ai țării, peste 200 de recorduri naționale... Clubul și-a sporit an de an secțiile de performanță ajungînd acum la 8, dintre care atletismul, moto, boxul și fotbalul au obținut rezultate onorabile în competițiile naționale. Făuritorii mașinilor și agregatelor apreciate în țară și peste hotare se mîndresc cu reprezentanții cei mai străluciți ai sportului metalurgist: *Lia Manoliu, Șerban Ciochină, Mariana Goth, Cecilia Berna, Petre Lupan, Horst Stumpf, Ion Hodoșan, Petre Cîmpeanu, C. Ștefan, V. Prodan, Ad. Moraru, C. Dovids, E. Seiler, I. Cucu, Gh. Marinescu, I. Anghel, Șt. Georgescu, M. Pantelimon, I. Naom*, cu toți cei care au îmbogățit vitrinele clubului cu medalii, cupe și distincții, sau care își anunță intenția de a le adăuga altele.

La rememorarea succeselor sportive nu vor fi uitate cu siguranță numele celor ce au călăuzit pașii tinerilor sportivi spre treptele cele mai înalte ale podiumului în întîlnirile interne și internaționale: antrenorii Dinu Cristea, Silviu Dumitrescu, Ion Stoianovici, Vasile Mavrodin și alții.

Dar, pentru metalurgiști sportul nu înseamnă numai urmărirea virtuozilor, ci și un agreabil prieten în orele de răgaz. Cei peste 6 000 de membri ai clubului sînt integrați în activitatea competițională, pe care instructori inimoși o întrețin permanent în secțiile de producție. Zeci de concursuri, cupe, crosuri, duminici cultural-sportive, excursii etc. fac ca bazele sportive de la Herăstrău și Pantelimon să aibă aproape zilnic oaspeți din uzină.

În cinstea Congresului al X-lea al Partidului și a zilei de 23 August, tinerii uzinei vor organiza întreceri de fotbal, volei, tenis de masă, șah, haltere, vor participa în număr mare la Crosul Eliberării, la excursii în diverse stațiuni și locuri pitorești. Totul va culmina cu un grandios festival cultural-sportiv, în ziua de 24 august.

Dorința practicării susținute a sporturilor preferate de către cercuri tot mai largi de tineri și-a găsit un larg ecou la conducerea uzinei. Bazele sportive și-au sporit dimensiunile. În afara cunoscutelor amenajări de la Herăstrău (terenuri de tenis de cîmp, volei, baschet, parc de ambarcații pentru canotaj, popicărie cu 2 piste, sală de tenis de masă), complexul Pantelimon, parțial dat în folosință, va eclipsa probabil în curînd marile stadioane bucureștene. Fotbalul, atletismul (în sală și afară), handbalul, voleiul, tenisul de cîmp, motociclismul, înotul, canotajul, boxul și activitățile distractiv-recreative își vor găsi alci spațiul ideal de manifestare. Iar numărul viitorilor campioni naționali, al cîștigătorilor în competițiile internaționale, provenind de la clubul metalurgiștilor, va crește și el, cu siguranță.

PATRULATERUL INOVATORILOR

(Urmare din pag. 1)

rile de față uzate la lăcașul rulmenților, ceea ce impunea înlocuirea lor. Cum din magazie se întîmpla să lipsească piesele de schimb, termenul de redare în funcțiune a autocamioanelor se prelungea foarte mult, se înregistrau pagube considerabile.

Voleibalistul Mîndoiu a realizat un dispozitiv prin care se recondiționează piesele menționate.

Rezultatul: economii în valoare de zeci de mii de lei!

★

Fostul strungar (actualmente tehnician la serviciul de invenții și raționalizări) al Uzinei „1 Mai" Ploiești, CONSTANTIN TUDOR, este un redutabil șahist. A fost campion al orașului, joacă în formația echipei Petrolul.

Dar, imaginația și inventivitatea să se manifestă prodigios nu numai pe tabla cu pătrate albe și negre. El este autorul a nu mai puțin de cinci inovații, ultima dintre ele, **„Modificarea constructivă a suportului cu role pentru roata de rezervă a remorcii basculante «2 P.T.S.—4»"**, fiind evaluată — prin economiile aduse — la 240 000 lei.

★

Tot la Uzinele „1 Mai" — o veche cunoștință de pe pistele de atletism: fostul campion la 3 000 metri obstacole, IOAN DĂNDĂRĂU. Azi lucrează ca tehnician la serviciul protecția muncii.

Împreună cu ing. Nicolae Angelescu (o coincidență — și el un pasionat sportiv) Ioan Dăndărău a lucrat la crearea unui dispozitiv pentru oprirea automată a ferăstraielor. Eficiența dispozitivului: accidentele sînt, practic, excluse!

★

„Patrulaterul" îl încheie DUMITRU CALAVIE, maistru la secția I mecanică a marii uzine, luptător de categoria I. Recent, lucrarea sa **„Modificarea constructivă la reperul stropitor al pompei de noroi a instalației de foraj «F—200»"** a fost omologată, avînd o eficiență economică de 20 800 lei.

★

Într-adevăr, ce puțin îi cunoaștem, uneori, pe sportivi!

TELEcronica

Corespondență cu cei indignați

Să lăsăm în pace studioul căci și el ne lasă în pace, cu o consecvență admirabilă. Și duminica trecută am dormit frumos, așa cum se doarme cînd plouă; sadic, mă gîndeam că se va găsi vreo retrospectivă sportivă, vreun film cu sport, filozofie și fotografie bibilită, ceva cu care telesportul să nu ne lase în pace. Studioul n-a fost sadic — încă o dată merci. Nu ne rămîne să discutăm decît noi în de noi. Fiindcă-i vorba de sadism, aleg din corespondența către Belphegor scrisorile care nu-l iartă (deși o enormă vanitate, cum nu găsești decît una la un miliard de oameni, mă îndeamnă odios să citez cea mai flatantă opinie dintre cele transmise prin scris: „...îmi place cum scrii, ai ceva personal așa à la Dumitrache sau Baratky cînd a marcat golul acela de la 25 de metri lui Lăpușneanu în meciul Crișana—Venus terminat cu 1—0..." — W. Welther, str. Lînăriei 90, București. Mărturisesc că mă simt mic, mărunt și fericit).

Sînt vreo cîteva care vestesc moartea lui Belphegor — ceea ce e cu totul normal, dacă te gîndești la lupta susținută pe care o ducem cu toții împotriva a tot ce-l mistic, fantomatic și ireal. Respectivii tovarăși sînt indignați de disprețul meu față de judo: „Belphegor a apărut din praful de secole al muzeelor, iar judo-ul este actual, modern. Va rezista Belphegor iureșului creat de entuziasmul tineretului? Nu cred. Va muri. Păcat de el!" (nesemnat). Nu, scumpi prieteni, eu nu voi muri fiindcă eu învăț judo-ul, cu tot entuziasmul necesar. Învăț judo-ul — dar în afara televiziunii care nu știe să transmită această minunată disciplină sportivă, deși de atîtea ori i-ar fi și ei necesară...

Mai interesante sînt scrisorile indignate (repede vine sub condei cuvîntul acesta: „indignare") de felul cum i-am luat apărarea acelui confrate care a avut blestemata idee să prezică pierderea campionatului de către U.T.A. După cum se știe, ziaristului nefericit i s-a oferit un creion de zahăr spre îngurgitare. Am scris negru pe alb că ironia avea haz și era cu totul îndreptățită, dar atrăgeam atenția că ironizatul va avea drept la replică în cazul cînd U.T.A. „nu va face față..."! „M-au indignat «sfaturile» dv., care sub formă voalată invită la cumințenie, la renunțarea dreptului la replică, chiar dacă această replică se adresează unui ziarist..." (Eugen Vărșăi — strada Cuza Vodă 23, Bacău). „Ce înseamnă «a nu face față»? Scor mare nefavorabil. După cîte îmi aduc aminte, Dinamo București a fost învinsă de o echipă bulgară, într-o competiție europeană, la nu știu cît la zero, și nu s-a făcut gaură în covrig! Anul trecut, Steaua cu Spartak Trnava... Eliminare din primul tur? Oare ar fi prima echipă românească în această situație? Atunci, mai rău decît așa, se poate?... Mă mir că ați luat apărarea culvă care, la prima aparență, nu merită acest lucru. Aveți o autoritate cîștigată pe care, consider eu, nu puteți s-o cheltuiți cu oricine..." (Alexandru Ghederim — bd. 1 Mai 148, București). Vă mulțumesc, dar: 1) am dorit și m-am bucurat sincer prin scris că U.T.A. a luat campionatul; 2) Am fost primul care am scris că brutalitatea cu care confratele prezicea eșecul U.T.-ei îmi displace; 3) am scris că ironia suporterilor arădeni era justificată; 4) nu am scris niciodată să nu i se trimită un creion spre înghițire celui care își lua angajamentul să înghită un creion dacă... 5) nu am scris niciodată ca suporterii să nu replice democratic ziariștilor; 6) nu am luat apărarea unui om care „înjură" echipa campioană, ci afirmam dreptul democratic ca un om, după ce suportă ironii justificate și își mănîncă condeiul, să aibă drept la replică dacă viața-l va justifica; 7) nu vreau ca viața să-l justifice pe ziaristul antiutist; 8) nu vreau cu nici un chip, chiar șantajat de exemplele altor echipe românești, ca noi toți împreună cu ziaristul respectiv s-o vedem pe U.T.A. eliminată din primul tur; 9) între punctele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, nu e nici o incompatibilitate, decît dacă nu știm dialectică...

BELPHEGOR

Criteriul ziarului „SPORTUL"

Ciclismul — o reală pasiune a școlarilor!

(Urmare din pag. 1)

în ciclism! Nu este vorba de maestrul Gabriel, ci de fiul său Cătălin, care a luat ieri după-amiază primul start în sportul care l-a făcut celebru pe tatăl său. Și alți fii de cicliști (George — băiatul lui Traian Constantin, Mihai — fiul lui Ștefan Petrescu) au spus tot cu prilejul Criteriului ziarului „Sportul" bun găsit ciclismului. Un băiețaș fermecător, Cătălin Drăguș, în vîrstă de 4 ani, n-a mai luat startul. La turul de recunoaștere a traseului, văzîndu-se întrecut de ceilalți participanți, s-a pornit pe plîns și n-a mai fost chip să fie înduplecat să plece în cursă. Noaptea a visat — cu siguranță — că a cîștigat prima cursă și poate că visul va deveni realitate într-un concurs viitor, atunci cînd Cătălin va mai crește puțin și va înțelege că totul este să ai voință.

După amiaza petrecută ieri pe bd. Leontin Sălăjan a fost reconfortantă. Ciclismul românesc are adînci rădăcini. Este și părerea președintelui federației de specialitate, tov. Octavian Tuhai, care — onorînd competiția cu prezența sa — a fost profund impresionat de popularitatea pe care sportul cu pedale o are în rîndurile copiilor.

Primii trei clasați, care s-au calificat în semifinalele de vineri după-amiază: **categoria pînă la 7 ani** (600 m): — **seria I** — 1. Cătălin Moiceanu, 2. Daniel Tugurlan, 3. Eugen Micu; **seria a II-a**: 1. Gigi Buruleanu, 2. Liviu Valcan, 3. Mircea Prună; **categoria 8—10 ani** (1,6 km): **seria I** — 1. Florin Buimovici (Șc. gen. 49), 2. Marian Duțu (Șc. gen. 16), 3. Paul Dan Stănescu (Șc. gen. 200); **seria a II-a**: 1. Marian Costin (Șc. gen. 70), 2. Valentin Leațu (Șc. gen. 154), 3. Andi Dobrescu (Șc. gen. 16); **categoria 11—14 ani** (2,4 km): **seria I** — 1. Dorin R. Bogdan (Șc. gen. 21); 2. Valeriu Voroneanu (Șc. gen. 76); 3. Florin Duțu (Șc. gen. 16); **seria a II-a**: 1. Florentin Teodorescu (Șc. gen. 46), 2. Emil Popescu (Șc. gen. 200), 3. Sorin Popa (Șc. gen. 16); **seria a III-a**: 1. Mircea I. Mutu (Șc. gen. 39), 2. Gheorghe Gheorghiu (Șc. gen. 200), 3. Tudorel Vasile (Șc. gen. 200); **seria a IV-a**: 1. Fănel Luică (Șc. gen. 16), 2. Florin Buzătu (Șc. gen. 146), 3. Mircea Mîndruță (Șc. gen. 16); **seria a V-a**: 1. Lucian Andreescu (Șc. gen. 16), 2. Stelian Alexiu (Șc. gen. 86), 3. Gheorghe Anghel (Șc. gen. 75); **seria a VI-a**: 1. Ion Martin (Șc. gen. 75), 2. George Traian Constantin (Lic. Emil Racoviță), 3. Ștefan Popescu (Șc. gen. 36); **seria a VII-a**: 1. Doru Minca (Șc. gen. 100), 2. Lucian Neacșu (Șc. gen. 196), 3. Mihai Trandafir (Șc. gen. 99); **categoria 15—16 ani** (4,0 km): **seria I** — 1. Mihai Popa Oprea (Șc. gen. 16), 2. Vasile Dinu (Șc. gen. 124), 3. Ioan Dumitru Fanea (Șc. gen. 200); **seria a II-a**: 1. Mihai Petrescu (Lic. 37), 2. Marin Pisău (Șc. prof. „23 August"), 3. Ștefan Popescu (Șc. prof. UMEB); **seria a III-a**: 1. Adrian Florea (Șc. gen. 164), 2. Nichita Badea (Șc. gen. 86), 3. Mihai Popescu (Șc. gen. 200).

Au luat parte la a doua etapă de calificare pentru semifinale, pe circuitul din bd. Leontin Sălăjan 171 de concurenți (repartizați astfel pe categorii: 11—24—94—42) din 41 de unități de învățămînt. În frunte s-a situat Școala generală nr. 200 cu 21 de concurenți!

RICHARD — INIMĂ DE CICLIST

(Urmare din pag. 1)

curat corect (n-a plîns, n-a încurcat traseul), alături de adversari de vîrstă aproape dublă. La sfîrșit, cînd tatăl său, Ion Barbu, fostul campion național la 50 de km marș și „tricolor" la Olimpiada de la Melbourne, l-a dojenit în glumă, întrebîndu-l de ce n-a sprintat la sfîrșit, așa cum îl povățuise, acest „Richard inimă de ciclist" i-a răspuns serios, deși peltic: „Aș fi vrut, dar îmi amorțiseră piciorușele". Îl vom mai numi și pe Mihai Iorgulescu, de 15 ani, care în cursa de luni ratase calificarea, deoarece, ne spunea el, nu sprințase la timp. Și a mai adăugat că a zbughit-o spre locul cursei, imediat ce a urmărit lansarea navei Apollo 11. Teodosiu Flavius, tatăl unui băiețel drăguț, dar încă știrb (Tiberiu Flavius) își făcea oarecum reproșuri că și-a adus băiețelului fără ca bicicleta să-i fie pusă la punct. Se consola totuși cu faptul că Tiberiu va alerga și în semifinale, iar, pînă atunci, tăticul va avea timp să-i regleze bicicleta, adică mijlocul său de exprimare. Suita observațiilor noastre ar putea să mai continue cu încă foarte multe secvențe amuzante. Ea va fi reluată însă cu ocazia semifinalelor...

Categoria pînă la 7 ani (600 m): **bicicletă sfert**: 1. Cristian Gațu, 2. Liviu Cristian Zinca, 3. Tiberiu Teodosiu Flavius; **bicicletă 1/2**: 1. Dorin Scarlat, 2. Dorin Constantin Ciurusniuc, 3. Cristian Stanghe; **categoria 8—10 ani** (1,6 km): 1. Nicolae Bunea (Șc. gen. 103), 2. Victor Demel (Șc. gen. 40), 3. Liviu Borulescu (Șc. gen. 2, P. Neamț); **categoria 11—14 ani** (2,4 km), **seria I**: 1. Gh. Dumitrescu (Șc. gen. 15), 2. Marin Popa (Șc. gen. 196), 3. George Dobre (Șc. gen. 6); **seria a II-a**: 1. Victor Oprescu (Șc. gen. 2), 2. Eugen Ionescu (Șc. gen. 198), 3. Alex. Marița (Șc. gen. 175); **seria a III-a**: 1. Octavian Vasilescu (Liceul nr. 4), 2. Mihai Cizer (Șc. gen. 175), 3. Marian Manea (Șc. gen. 197); **categoria 15—16 ani** (4 km), **seria I**: 1. Eugen Iencec (Liceul B. Balint), 2. Gh. Matei (Șc. prof. Electromagnetica), 3. Mihai Iorgulescu (Șc. gen. 171); **seria a II-a**: 1. Adrian Nicolae (Șc. gen. 175), 2. Lucian Ene (Liceul I. Neculce), 3. Valentin Cruceru (Șc. gen. 170).

La a doua etapă de pe circuitul Cimpina au luat parte 94 de concurenți (repartizați astfel pe categorii: 11—4—46—33), din 46 unități de învățămînt. În frunte s-a situat Școala generală 175, urmată de Liceul Ion Neculce și de Școala generală 171.

La startul preșcolarilor, figuri extrem de serioase. În planul secund, rubedenii. În prim plan „Richard inimă de ciclist", în vîrstă de 3 ani și 10 luni.

BILANȚ MODEST

Prea puține — spre regretul nostru — sînt aspectele pozitive ale recentului campionat național rezervat seniorilor. Ne așteptam ca orașul Cluj, care a fost de atîtea ori o gazdă ospitalieră a halterofililor, să dovedească din nou acest lucru, dar, de data aceasta, organizatorii nu au mai fost la înălțime. Sala Clujeana a fost necorespunzătoare pentru un concurs de amploare (sala de încălzire, vestiarele, spațiul rezervat locului de întreceri etc.) iar cele două podiumuri pe care au evoluat concurenții au constituit pur și simplu piedici în obținerea unor performanțe de valoare (ele au fost denivelate, cu crăpături, fiind făcute, de altfel, dintr-un material de proastă calitate). Dacă la aceste lipsuri ale organizatorilor se adaugă faptul că în cele trei zile de concurs spectatorii au putut fi numărați pe degete (distanța mare din oraș sau proasta popularizare?), ne punem în mod firesc întrebarea de ce au acceptat forurile sportive din localitate să găzduiască finala campionatului? Instituția din timp, federația de specialitate ar fi putut să schimbe locul de desfășurare a acestor campionate.

An / Categoria	1966	1967	1968	1969
muscă 52 kg	—	—	—	I HORTOPAN 287,5
cocoș 56 kg	Z. FIAT 320	Z. FIAT 322,5	Z. FIAT 330	Z. FIAT 320
pană 60 kg	A. TOMA 330	V. RUSU 315	V. RUSU 330	V. RUSU 342,5
ușoară 67,5 kg	F. BALAȘ 360	D. NICULESCU 360	D. NICULESCU 352,5	D. NICULESCU 340
semimijlocie 75 kg	O. CRISTESCU 367,5	F. BALAȘ 415	F. BALAȘ 390	F. BALAȘ 400
mijlocie 82 kg	M. CRISTEA 407,5	M. CRISTEA 415	M. CRISTEA 422,5	ȘT. PINTILIE 412,5
semigrea 90 kg	GH. TELEMAN 410	GH. TELEMAN 415	GH. TELEMAN 437,5	GH. TELEMAN 430
grea 110 kg	—	—	—	SP. HERGHELEGIU 435
supergrea +110 kg	GH. MINCU 440	GH. MINCU 467,5	GH. MINCU 467,5	GH. MINCU 472,5

Iată bilanțul cifric (de loc îmbucurător) al campionilor naționali din ultimii ani!

Analizînd campionatul sub aspectul performanțelor, concluziile nu pot fi favorabile. Doar trei recorduri republicane, și acestea la categoriile nou înființate, au fost consemnate pe foile de arbitraj! Foarte puțin față de așteptări. Să acceptăm părerea antrenorilor care susțin că un sportiv nu poate obține la fiecare concurs un record? Referindu-ne însă la sportivii fruntași, respectiv la campionii țării, constatăm chiar un regres al unora dintre ei. Tabelul alăturat (vezi Z. Fiat, F. Balaș ș.a.) este edificator în această direcție. Cauzele acestor stări de lucruri vor trebui profund analizate de colegiul de antrenori, de federația de specialitate. Un lucru de discutat ar fi slaba muncă de pregătire a sportivilor dusă în cluburi și asociații. (Între primul clasat la fiecare categorie și următorii există un decalaj valoric de-a dreptul alarmant, cifrat la diferențe de zeci de kilograme!). Antrenorii unor juniori cu perspective reclamă lipsa totală de sprijin din partea federației de specialitate și a clubului sau a asociației din care fac parte. Victor Rusu, campionul țării la pană, ne spunea că alimentația sa este deficitară în privința componentelor ei (proteine, citrice etc.). Acesta este desigur un aspect, dar mai există și altele, foarte importante, legate de metodica de antrenament, despre care antrenorii sînt cei mai în măsură să-și spună cuvîntul.

O comportare nesatisfăcătoare au avut tocmai acei sportivi de la care am așteptat cel mai mult: Z. Fiat și F. Balaș. Primul a fost la un pas de înfrîngere, pierzînd în fața tînărului Parnavelas atît la „aruncat" cît și la „smuls". (Mai bine condus de antrenor la împins, Parnavelas ajungea în posesia titlului!).

Despre F. Balaș, antrenorii săi ne-au spus că participă la o categorie superioară (semimijlocie) pentru a nu face eforturi de slăbire. Am acceptat această soluție (deși credem că ar fi cu mult mai bine ca F. Balaș să-și păstreze o greutate constantă în jur de 67 kg) în speranța că la semimijlocie va obține un nou record. Iată însă că el nu a reușit să realizeze nici măcar performanța pe care o deține la o categorie inferioară!

Aceste observații trebuie să dea de gîndit nu numai sportivilor ci și antrenorilor, cu atît mai mult cu cît ne aflăm în preajma unor importante concursuri internaționale.

Ion OCHSENFELD

ȘAH pentru TOȚI

ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA UNUI MECI PIERDUT

Inițiativa Federației Române de Șah de a introduce în calendarul competițional și cîteva întîlniri cu adversari vădit superiori, cu scopul de a mări potențialul de luptă al reprezentativei noastre, obligînd-o să facă față unei solicitări maxime, s-a dovedit foarte inspirată și, cel puțin pînă acum, a dat rezultatele dorite. Într-adevăr, atît meciul cu echipa masculină a Iugoslaviei din primăvara acestui an, cît și recenta întîlnire pe echipe mixte între reprezentativele orașelor București și Moscova, au arătat că posibilitățile reale ale jucătorilor noștri fruntași nu pot fi verificate cu adevărat decît în compania unor adversari de valoare, cărora pentru a le face față este necesar un efort maxim.

Echipele noastre au pierdut aceste două întîlniri, dar rezultatele obținute (8—12 cu Iugoslavia și 8½-11½ cu Moscova) au depășit așteptările multora și pot fi considerate pe deplin satisfăcătoare atît din punct de vedere sportiv, cît mai ales din punctul de vedere al scopului urmărit de noi.

Recentul meci de la Moscova, în special, a arătat că echipa noastră mixtă are o certă valoare și că, înlăturînd timorarea cauzată de numele și faima adversarilor, ar fi putut obține un rezultat și mai bun. Întrecerea a fost foarte strînsă (5:5 în primul tur) și plină de învățăminte pentru noi. În primul rînd — și lucrul acesta îl considerăm de o deosebită importanță — meciul de la Moscova a scos în evidență însemnătatea spiritului de luptă care trebuie să domine acest gen de meciuri amicale. Un exemplu foarte frumos a dat fostul campion mondial Vasili Smislov, care a refuzat propunerea de remiză puțin prematură a lui Gheorghiu și, cu negrul, a jucat cu multă ambiție la cîștig într-o poziție în care avantajul său era minimal. Acest spirit s-a manifestat în majoritatea partidelor. Drimer și Hasin s-au luptat în două partide complicate, pînă la epuizarea totală a... muniților. Intențiile agresive ale jucătorului nostru s-au manifestat chiar din deschidere, el alegînd o variantă „condamnată" de teorie din gambitul Budapesta: **1d4 Cf6 2.c4 e5 3.d:e5 Cg4 4.Nf4 g5!?** Condamnată sau nu, mutarea l-a pus pe gînduri pe Hasin. După **5.Ng3 Cc6 6.Cf3 Ng7 7.Cc3 Cg:e5 8.C:e5 N:e5 9.N:e5 C:e5** maestrul sovietic a încercat să tragă folos din relativa slăbire a poziției regelui advers, dar în complicațiile care au urmat resursele negrului s-au dovedit suficiente: **10.Dd4 d6 11.c5 0—0 12. 0—0—0 Ne6 13.h1 g:h4!** (După partidă, maestrul Hasin a declarat că nu se așteptase la această mutare) **14.f4 Cg6 15.Ce4 f5 16.Cg5 N:a2 17.e3 De7 18.Nc4+ N:c4 19.D:c4+ Rh8 20.Dc3+ Rg8** și albul a trebuit să dea șah etern.

O partidă bună a cîștigat cu negrul Mititelu la tînărul Balașov, recent calificat în finala campionatului URSS. În poziția din diagramă, rezultată după mutările **1.d4 Cf6 2.c4 e6 3.Cc3 Nb4 4.Cf3 c5 5.d5 N:c3+ 6.b:c3 d6 7.e3 e5 8.Dc2 De7 9.Ne2 0—0 10.Cd2** (Vezi diagrama) el a jucat foarte bine

10...e4! Bălașov a încercat să înlăture acest avantpost supărător pe cale combinativă, dar după **11.g4!? N:g4 12.N:g4 C:g4 13.D:e4 Ce5** s-a dovedit că poziția dominantă a calului la e5 asigură negrului avantajul. A urmat **14.Di5 Dh4! 15.Tg1 Cbd7 16.Dg5 D:g5 17. T:g5 Cb6 18.Tb1 f6** și, neputînd apăra pionul c4, Bălașov s-a decis să sacrifice calitatea prin **19.T:e5 f:e5 20.a4.** Încercările sale de a obține contrașanse au fost însă respinse și negrul și-a realizat cu o bună tehnică avantajul: **20...C:a4 21.Ce4 Td8 22.T:b7 Tf7 23.T:f7 R:f7 24.Rd2 h6 25.Rd3 Re7 26.f4 e:f4 27.e:f4 Tf8 28.Cg3 Cb6 29.f5 Cd7 30.Nf4 g5 31.Nc1 Ce5+ 32.Re4 a5 33.Ch5 a4** și albul a cedat.

La cele 3 table feminine a fost obținut un rezultat de egalitate. Alexandra Nicolau a demonstrat încă o dată că este una dintre primele jucătoare din lume, remizînd ambele partide cu vicecampioana mondială Alla Kușnir, iar Elisabeta Polihroniade a cîștigat cu 1½:½ la Liudmila Belavenți, valorificînd într-un interesant final de turnuri, avantajul obținut în jocul de mijloc.

Juniorul nostru, Dan Zara, a fost, credem, superior adversarului său Makaricev, dar n-a concretizat această superioritate datorită unei prea mari prudențe în prima partidă, în care a acceptat remiza prin repetarea mutărilor, deși finalul prezenta mari perspective de cîștig.

În ansamblu, meciul de la Moscova a constituit un bun prilej de antrenament, de cunoaștere mai apropiată a stilului de joc al maeștrilor sovietici, de verificare a formei sportive, — mai ales în ce privește jucătoarele, care au în față, în toamna aceasta, campionatul mondial pe echipe. De asemenea, antrenorii prezenți au putut face observații asupra activității clubului central de șah din Moscova și asupra metodelor de pregătire a jucătorilor fruntași sau de perspectivă, observații care, fără îndoială, pot fi utile în pregătirea loturilor noastre.

În 5 minute!

Miniatura de mai jos, compusă de problemistul suedez Rune Asplund, pune pe dezlegători în situația de a căuta o amenințare de mat, care însă... nu există. Soluția se bazează pe așa numitul „zugzwang": după prima mutare a albului, negrul ar scăpa dacă n-ar fi obligat să mute la rîndul său! Mutînd, el își strică poziția de apărare și este făcut mat.

Albul începe și dă mat în 2 mutări

(Controlul poziției. Alb: Rg4, Dh7, Td4, Cg6. Negru: Rf6, Nh8, Pe7).

SOLUȚIA: Prin 1. Cg6—f4! albul nu amenință nimic. Dar negrul este obligat să mute. Dar toate mutările sale sînt proaste: 1... Re5 2. D:h8 mat; 1... e6 2. Ch5 Ng7 2. Df5 mat; 1... e5 2. Td6 mat.

Florin Gheorghiu contra telespectatorilor

O inițiativă interesantă a televiziunii a readus șahul, după o absență destul de îndelungată, pe micul ecran. De astădată este vorba despre o partidă pe care marele maestru Florin Gheorghiu o susține împotriva unei „coaliții" a telespectatorilor. Mecanismul de disputare este simplu: Florin Gheorghiu își anunță mutările în fiecare duminică dimineață, în jurul orei 10, iar „adversarii" săi trimit mutarea de răspuns în cursul săptămînii, pînă cel mai tîrziu vineri. Din sutele de mutări trimise de telespectatori se alege mutarea majoritară, la care duminica următoare marele maestru răspunde din nou. Pînă acum s-au efectuat numai două mutări... și jumătate: 1. e2—e4 e7—e5 2. f2—f4 e5:f4 3. Nf1—c4 și la mutare sînt telespectatorii. După cum vedeți, alegerea deschiderii, Gambitul regelui, promite o desfășurare interesantă acestei originale partide.

Rubrică redactată de Sergiu SAMARIAN

A APĂRUT
Nr. 7
al revistei
SPORT și TEHNICĂ
Din sumar:
— Traversarea aeriană a Atlanticului... ieri și azi!
— Construim autoturisme
— Sfatul specialistului auto: Reaprinderea
— Fișă de istorie aviatică: Nicolae Tăiasă
— Trasee alpine în Cheile Turzii
— Amplificator tranzistorizat de 40 de wați
— Concurs internațional de motocros la Tg. Jiu.
Revista publică de asemenea numeroase articole, reportaje, știri și noutăți din următoarele domenii tehnico-sportive: aviație, radioamatorism, turism — alpinism, tir, automobilism, motociclism, precum și pagini speciale pentru aero și navomodeliști.
32 pagini bogat ilustrate.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR AUTO, NAVALE ȘI AERIENE
Direcția generală a aviației civile TAROM
Anunță că primește înscrieri la examenul de admitere pentru anul școlar 1969/1970 la:
Școala de piloți cu durata de 3 ani
Școala funcționează în provincie cu regim de internat, elevii avînd asigurate gratuit, masa, cazarea și echipamentul.
CONDIȚIILE DE ADMITERE LA EXAMEN SÎNT:
— Absolvent de liceu cu diplomă de bacalaureat.
— Vîrsta 18—23 ani împliniți pînă la 1 sept. 1969
— Stare perfectă a sănătății.
— Domiciliul stabil în București.
Examenul de admitere se ține între 15 aug. — 1 sept. 1969 din materia cuprinsă în programele școlare ale claselor IX—XII la matematică și fizică. Vizita medicală este eliminatorie.
Înscrierile se primesc zilnic pînă la data de 10 aug. 1969 între orele 13,00—15,30 la Serviciul personal TAROM, Aeroportul Băneasa, unde solicitanții vor prezenta:
— Cerere de înscriere tip.
— Certificatul de naștere (copie legalizată).
— Diploma de bacalaureat (în original, însoțită de o copie).
La absolvirea școlii, elevii piloți primesc și livretul militar. La terminarea școlii, absolvenții vor fi încadrați în întreprinderea de aviație civilă, cu sediul în București.